

Sygn. akt I C 1342/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2021 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

przewodniczący sędzia Andrzej Antkiewicz

protokolant starszy sekretarz sądowy Monika Kopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2021 r. w Grudziądzu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w T.

przeciwko (...) S.A. (...) w W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 6.420,60 zł (sześć tysięcy czterysta dwadzieścia złotych sześćdziesiąt groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29 lipca 2017 r. do dnia zapłaty;

II oddala powództwo w pozostałej części;

III zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.642,56 zł (jeden tysiąc sześćset czterdzieści dwa złote pięćdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu części kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1342/20

UZASADNIENIE

wyroku

(...) sp. z o.o. w T. wniosła o zasądzenie od (...) S.A. (...) w W. kwoty 7.486,96 zł tytułem odszkodowania obejmującego koszty najmu pojazdu zastępczego udostępnionego przez powódkę poszkodowanemu C. C. (1), którego pojazd marki C. (...) został uszkodzony w kolizji drogowej w dniu 10 kwietnia 2017 r. Powódka wskazała, że sprawca kolizji posiadał umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...), które stało się częścią grupy (...) i zmieniało nazwę na (...) S.A. Powódka domagała się również zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 29 lipca 2017 r. do dnia zapłaty. Powódka wskazała, że wraz z umową najmu pojazdu zastępczego poszkodowany zawarł z powódką umowę przelewu wierzytelności należnej od pozwanej z tytułu odszkodowania żadanego w ramach ubezpieczenia OC sprawy szkody. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że C. C. (1) najmował pojazd zastępczy od powódki przez okres 36 dni za cenę 160 zł netto za dobę. Dodatkowo powódka naliczyła opłatę za podstawienie oraz odbiór pojazdu zastępczego, w łącznej kwocie 326,96 zł netto (k. 3-7 akt).

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Przyznała, że do kolizji w dniu 10 kwietnia 2017 r., w której brał udział pojazd C. C. (1), doszło z winy kierowcy, którego pozwana ubezpieczała od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego. Pozwana podniosła, że po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego odmówiła zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, bowiem poszkodowany posiadał

inny pojazd poza uszkodzonym. Pozwana odmówiła również zwrotu kosztów podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego. Pozwana kwestionowała roszczenie powódki co do zasady i wysokości, podnosząc następujące zarzuty:

- a) bezzasadności najmu pojazdu zastępczego,
- b) bezzasadności roszczenia z tytułu podstawienia oraz odbioru pojazdu zastępczego,
- c) przyczynienia się poszkodowanego do powiększenia szkody,
- d) bezzasadnego zawyżenia stawki za najem pojazdu zastępczego,
- e) bezzasadnego zawyżenia czasookresu najmu pojazdu zastępczego (k. 42-49 akt).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Okolicznością bezsporną jest to, iż pozwana ponosi odpowiedzialność za skutki zdarzenia, do jakiego doszło 10 kwietnia 2017 r., kiedy na drodze wojewódzkiej nr (...) w powiecie B. kierująca pojazdem marki F. (...) D. M. nie zachowała odstępów podczas wymijania pojazdu, w wyniku czego lewym bokiem pojazdu uderzyła w lewy bok pojazdu nadjeżdżającego z przeciwka i doprowadziła do zdarzenia się z pojazdem marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) kierowanym przez D. C.. W pojeździe tym doszło do uszkodzenia lewego lusterka i lewego boku pojazdu. Wymieniony wyżej pojazd marki C. (...) był własnością C. C. (1).

C. C. (1) zlecił wykonanie naprawy uszkodzonego pojazdu do spółki jawnej (...)M. K. w (...). Zlecił też spółce zgłoszenie szkody do ubezpieczyciela. W dniu 11 kwietnia 2017 r. ww. spółka zgłosiła szkodę do (...) S.A. W tym samym dniu ubezpieczyciel przesłał elektronicznie do firmy (...) pismo z informacją o przyjęciu zgłoszenia oraz listę niezbędnych dokumentów do dostarczenia na potrzeby likwidacji szkody. W informacji o zasadach likwidacji szkód z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu (...) spółka (...) poinformowała, że w razie konieczności najmu pojazdu zastępczego poszkodowany powinien powiadomić ubezpieczyciela o takim fakcie. Informacja ta umożliwi ubezpieczycielowi udzielenie pomocy poszkodowanemu poprzez przekazanie danych wypożyczalni współpracującej z (...) S.A. celem udostępnienia pojazdu zastępczego. W informacji tej zawarto zastrzeżenie, że w przypadku nieskorzystania z oferty ubezpieczyciela i udokumentowania poniesienia wyższych kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w wybranej przez poszkodowanego indywidualnie wypożyczalni, koszty te zostaną zweryfikowane do poziomu oferty (...) S.A. według tabeli podanej w informacji, tj. przy pojazdach klasy (...) (...) wg stawki 145 zł netto za jeden dzień, o ile czas najmu wyniesie co najmniej 12 dni. Informacja o zasadach najmu pojazdu zastępczego przez firmy współpracujące z (...) S.A. nie została przekazana przez (...). W celu najmu pojazdu zastępczego warsztat skierował poszkodowanego do powódki.

W dniu 11 kwietnia 2017 r. C. C. (1) zawarł z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego marki F. (...) -max ze stawką najmu 160 zł netto za dobę, jeśli najem będzie trwał 16 dni i więcej. W umowie zastrzeżono, że poszkodowany pokryje koszty podstawienia pojazdu zastępczego z T. do G. lub odbioru pojazdu po zakończeniu najmu według wyliczenia $1,22 \text{ zł} \times 67 \text{ km} \times 2 = 163,48 \text{ zł}$ netto.

Uszkodzony samochód C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) został zakupiony za pieniądze syna C. D. C., jednakże w dowodzie rejestracyjnym był wpisany C. C. (1) z żoną, gdyż ich syn często wyjeżdżał za granicę. Rodzina C. posiadała dwa samochody. Z C. (...) korzystał w większym zakresie D. C.. On też sprzedał to auto po naprawie po kolizji z 10 kwietnia 2017 r., a za otrzymane pieniądze kupił inny samochód na własne potrzeby.

Z najętego auta F. (...) najpierw korzystał na własne potrzeby C. C. (1): jeździł na zakupy, na przejażdżkę, na stację benzynową. C. C. (1) jest emerytem. Następnie pojazd ten odstawił na potrzeby syna, który w tym czasie przebywał pod T.. D. C. korzystał z auta zastępczego ok. 3 tygodnie. Po naprawie pojazdu C. (...) uszkodzony C. C. (1) zgłosił to do spółki wynajmującej pojazd zastępczy, a ta odebrała go z miejsca zamieszkania poszkodowanego następnego dnia.

W dniu 17 maja 2017 r. powódka wystawiła fakturę na C. C. (1) za najem pojazdu zastępczego – za 36 dni najmu na kwotę 5.760 zł netto plus podatek VAT 23%. Nadto w fakturze naliczono koszty podstawienia pojazdu do klienta – 163,48 zł netto plus 23% podatku VAT i takie same koszty odbioru pojazdu od klienta.

W dniu 11 kwietnia 2017 r. powódka zawarła z C. C. (1) umowę przelewu wierzytelności o odszkodowanie za kolizję z dnia 10 kwietnia 2017 r. W aneksie z 17 maja 2017 r. do tej umowy sprecyzowano, że odszkodowanie dotyczy korzystania z pojazdu zastępczego i wynosi 7.486,96 zł, na którą składają się: opłata za podstawienie pojazdu do G. w kwocie 201,08 zł, opłata za najem pojazdu w okresie od 11 kwietnia 2017 r. do 17 maja 2017 r. w kwocie 7.084,80 zł i opłata za odbiór pojazdu z G. w kwocie 201,08 zł.

Po oddaniu C. (...) do naprawy do (...) M. K. w (...), warsztat zrobił oględziny pojazdu, a w dniu 13 kwietnia 2017 r. udostępnił auto do oględzin przedstawiciela ubezpieczyciela. W dniu 17 kwietnia 2017 r. do warsztatu wpłynął wstępny kosztorys pozwanego. W dniu 19 kwietnia 2017 r. warsztat przesłał do ubezpieczyciela ostateczny kosztorys do akceptacji na kwotę 15.700,37 zł. W mailu z 19 kwietnia 2017 r. warsztat wskazał, że kosztorys zawiera błotnik tylny do wymiany, gdyż klient nie wyraża zgody na naprawę tego błotnika. (...) jest nowe, zakupione w salonie i bezwypadkowe. Klient żąda przekwalifikowania błotnika z naprawy na wymianę. Po akceptacji tego kosztorysu zakład naprawczy niezwłocznie zamówił części. 27 kwietnia 2017 r. została wystawiona na zakład naprawczy faktura przez importera części, które zostały dostarczone po weekendzie majowym - ze względu na gabaryt błotnika czas dostarczenia wynosił 5 dni roboczych. W dniu 4 maja 2017 r. ubezpieczyciel przesłał do warsztatu naprawczego decyzję o wypłacie bezspornej kwoty (szkoda częściowa) 5.252,56 zł. Usługę blacharską wykonano w 4 dni robocze – do 9 maja, następnie pojazd był lakierowany. Po wymianie uszkodzonych elementów ubezpieczyciel zażyczył sobie kolejnych oględzin auta. W dniu 9 maja 2017 r. warsztat poinformował (...) S.A. o zakończeniu prac blacharskich i poprosił o wykonanie oględzin auta. W dniu 10 maja 2017 r. likwidator s. poprosił warsztat o zdjęcia naprawionego pojazdu. Zostały one przesłane do ubezpieczyciela tego samego dnia. W dniu 17 maja 2017 r. naprawiony pojazd, po lakierowaniu i wyschnięciu, został przekazany poszkodowanemu. Ubezpieczyciel zapłacił za naprawę auta kwotę 15.615,40 zł do warsztatu naprawczego. Ubezpieczyciel zaakceptował wymianę lewego boku pojazdu, mimo że początkowo nie akceptował kosztorysu sporządzonego przez warsztat naprawczy, który kilkakrotnie monitował ubezpieczyciela o akceptację kosztorysu.

Dowo dy: notatka z kolizji – k. 22v akt

druk zgłoszenia szkody – k. 60-62 akt

mail ubezpieczyciela do (...) (...) z 11 kwietnia 2017 r. z informacją o

zasadach najmu pojazdu zastępczego – k. 55 i 58-59 akt

kalkulacje naprawy – k. 14-20 akt

korespondencja elektroniczna warsztatu z ubezpieczycielem – k. 21, 24-24v

akt

decyzja o wypłacie bezspornej – k. 23 akt

umowa najmu pojazdu zastępczego – k. 25 akt

umowa przelewu wierzytelności z aneksem – k. 26-27 akt

zawiadomienie ubezpieczyciela o najmie auta zastępczego - k. 28 akt

oświadczenia poszkodowanego – k. 29-30 akt

faktura za najem pojazdu zastępczego – k. 32 akt

zdjęcia naprawianego auta - k. 73-74 akt

zeznania przedstawiciela powódki – k. 80-81v akt

zeznania świadków: M. K. (2) – k. 81v-82 akt i C.

C. – k. 105-106v akt

Pismem z 28 czerwca 2017 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 7.486,96 zł za najem pojazdu zastępczego, zakreślając termin płatności do 11 lipca 2017 r. Pismo to przesłano w tym samym dniu mailem do ubezpieczyciela. Pismem z 25 lipca 2017 r. (...) S.A. odmówiło wypłaty odszkodowania za najem pojazdu zastępczego.

Dowód d: wydruk maila – k. 11 akt sprawy

W ofertach firm współpracujących z ubezpieczycielem nie występuje koszt podstawienia i odbioru samochodu zastępczego. Poszkodowani wskazują miejsce, gdzie samochód ma być podstawiony i nie ponoszą za to żadnych kosztów (okoliczność bezsporna – wyjaśnienia pełnomocnika pozwanej – k. 106v akt).

Sąd uznał za wiarygodne zeznania przesłuchanych świadków i przedstawiciela powoda, gdyż korespondowały z dokumentami zgromadzonymi w sprawie, a te z kolei nie były kwestionowane przez strony.

Na rozprawie w dniu 17 lutego 2021 r. Sąd pominął dowód z opinii biegłego zawnioskowanego przez pozwanego celem ustalenia uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego i stawek za najem pojazdu zastępczego w segmencie (...) stosowanych przez firmy działające na terenie G. i okolic w 2017 r., albowiem uzasadniony okres najmu Sąd ustalił na podstawie innych dowodów, a stawka najmu wyższa niż oferowana przez pozwaną powinna być udowodniona przez powódkę (art. 6 k.c.).

W ustalonych okolicznościach sprawy w ocenie Sądu roszczenie powódki zasługiwało jedynie na częściowe uwzględnienie – do wysokości 6.420,60 zł, tj. za 36 dni najmu pojazdu zastępczego według stawki 145 zł netto za 1 dzień, oferowanej przez firmy współpracujące z pozwaną.

W judykaturze przyjmuje się powszechnie, że odszkodowanie ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych za uszkodzenie pojazdu obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego (zob. np. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 17 listopada 2011 r. w sprawie III CZP 5/11 oraz liczne orzeczenia różnych sądów zamieszczone na stronie internetowej Rzecznika Ubezpieczonych). W ocenie Sądu powódka wykazała, że poszkodowany i jego rodzina potrzebowali pojazdu zastępczego przez okres 36 dni naprawy uszkodzonego pojazdu. Powódka wykazała również, że taki czas naprawy uszkodzonego pojazdu wynikał z początkowego braku akceptacji uzasadnionego zakresu naprawy przez ubezpieczyciela, następnie konieczności uzyskania części zamiennych z importu oraz z rzeczywistego okresu prac blacharskich i lakierniczych. Były więc podstawy, aby przyznać powódce odszkodowanie za najem pojazdu zastępczego, jednakże tylko według stawki 145 zł netto za dobę plus podatek VAT. Powódka nie wykazała wyższej stawki najmu pojazdu. Nie było również podstaw w ocenie Sądu do zasądzenia kosztów podstawienia pojazdu zastępczego i jego odbioru po zakończenia okresu najmu tego auta, albowiem takimi kosztami poszkodowany nie byłby obciążony, gdyby zwrócił się w sprawie najmu pojazdu zastępczego do ubezpieczyciela. Zaniechanie poszkodowanego w tym zakresie spowodowało zwiększenie szkody, za co ubezpieczyciel nie odpowiada.

Z tych względów zasądzono na rzecz powódki kwotę 6.420,60 zł na mocy art. 361 § 1 i 2 k.c., art. 363 § 1 i 2 k.c., art. 509 § 1 k.c. oraz art. 822 § 1 i 4 k.c.

Odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzone zgodnie z żądaniem pozwu (art. 481 § 1 i 2 k.c.), gdyż zgodnie z art. 817 § 1 k.c. zakład ubezpieczeń obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni od daty otrzymania zawiadomienia o szkodzie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zdanie drugie k.p.c. - według zasady stosunkowego rozdziału. Powódka wygrała sprawę w 85,76% (6.420,60/7.486,96), a uległa z żądaniem w 14,24%. Powódka poniosła w tej sprawie następujące koszty: opłatę od pozwu w kwocie 400 zł, koszty radcowskie w kwocie 1.800 zł (zob. § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz. U. z 2018 r. poz. 265) i opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł (k. 9 akt), czyli łącznie 2.217 zł. Z tej kwoty należy jej zwrot 85,76%, czyli 1.901,30 zł. Pozwana poniosła koszty w postaci wynagrodzenia radcy prawnego – 1.800 zł (§ 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych) i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 17 zł (k. 50 akt), zatem należy się jej zwrot w kwocie 258,74 zł (14,24% z kwoty 1.817 zł). Po wzajemnym potrąceniu pozostaje saldo na rzecz powódki w kwocie 1.642,56 zł i taką kwotę zasądzone w punkcie III sentencji wyroku od pozwanej.